

A Fővárosi Ítéltábla **felperes jogi képviselőjének neve, címe)** által képviselt felperes neve **(felperes címe** felperesnek, a **alperes jogi képviselőjének neve, címe 1)** és a **alperes jogi képviselőjének neve, címe 2**tal képviselt alperes neve **alperes címe** alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. szeptember 17. napján kelt 15.P.24.540/2017/26. számú ítélete ellen az alperes részéről 27. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 150.000 (százötvenezer) forint + áfa mértékű együttes első- és másodfokú perköltséget, tovább térítsen meg az államnak - külön felhívásra - 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében az alperes országos elnöksége 34/2017. (X.10.) számú határozatának megsemmisítését kérte, mivel a 2012. évi CXXVI. törvény (Kamarai tv.) 33. § (1) bekezdésébe ütközik és a küldöttközgyűlés összehívásának elmulasztása a Ptk. 3:71. § (2) bekezdésben biztosított jogokat is sérti.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, vitatva a keresetben foglaltakat.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperes országos elnöksége 34/2017.(X.10.) számú határozatát hatályon kívül helyezte és kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 86.800 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása értelmében az alperes országos elnöksége 34/2017.(X. 10.) számú határozatával az alperes országos kamarai bizottsága 5/2017.(IX.21.) számú határozatával szemben benyújtott kifogást utasította el, kifejtve, hogy a megyei küldöttválasztó közgyűlések ülés tartása nélküli szavazáson alapulnak. A Kamarai tv. 44. § (1) bekezdése alapján támadhatta meg a felperes mint az alperes tagja az alperes szerve által hozott határozatot, azaz a felperest megillette a perindítási jog. A támadott határozat indokolása alapján egyértelműen megállapíthatónak tartotta az elsőfokú bíróság, hogy a határozat azon alapult, miszerint a Kamarai tv. 33. § (1) bekezdése szerinti küldöttválasztó közgyűlés ülési formát nem igénylő választási fórum. A Kamarai tv. 33. § (1) bekezdésben megfogalmazottak, valamint a közgyűlés szó általánosan elfogadott jelentése alapján úgy ítélte meg, hogy a közgyűlés olyan fórumot jelent, amelyen résztvevők kifejthetik álláspontjukat és más résztvevőkkel ezt ütköztethetik, a tagok a véleményüket, gondolataikat másokkal ott megoszthatják, azokat az ülés által a többi tag megismerheti és igénye szerint arra reflektálhat. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Kamarai tv. 33. § (1) bekezdése alapján a küldöttválasztó közgyűlésnek is olyan ülésnek kell lennie, amely keretében a kamara tagjai megynként ülést tartanak és ezen a fenti kritériumoknak megfelelő ülésen történik az agrárkamarai küldöttek megválasztása. A Kamarai tv. 9. § (3) bekezdés a) pontjának rendelkezése is azt támasztja

alá, hogy a jogalkotó olyan ülésnek tekintette a megyénként tartandó küldöttválasztó közgyűlést, melyen a tagok álláspontjukat, véleményüket kifejthetik, és amelyen tanácskozási joggal a pártoló- vagy tiszteletbeli tagok is jogosultak részt venni. Hangsúlyozta, hogy a küldöttválasztó közgyűlés formáját nem befolyásolja, hogy rendelkezik-e vagy sem jogi személyiséggel, továbbá, hogy a funkcióját folyamatosan vagy kizárólag időnként gyakorolja. A magas taglétszám sem írhatja felül a jogalkotói akaratot. A támadott határozat indokolása alapján megállapíthatónak tartotta, hogy a határozat nem tekintette a megyei küldöttválasztó közgyűlés vonatkozásában az ülés tartását szükségesnek, ezért a Kamarai tv. 33. § (1) bekezdésébe ütközőnek minősítette a határozatot, és azt a Kamarai tv. 44. § (1) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte. Azért hatályon kívül helyező rendelkezést hozott a keresetben foglalt megsemmisítés helyett, mert az új Ptk. által bevezetett rendelkezések folytán a bíróság hatályon kívül helyezhet, mely nem jelentette a kereseti kérelem korlátain való túlterjeszkedést. Kiemelte, hogy nem tartozott a hatáskörébe annak mérlegelése, hogy a kereset teljesítése ténylegesen jár-e és milyen jogkövetkezménnyel az alperes működésében. Kizárólag azt vizsgálhatta, hogy a felperest megillette-e az érvényesített jog. Mellőzte a tanúmeghallgatásokat, mert úgy ítélte meg, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállás megállapítható, ítélet hozható. A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott.

Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Kiemelte a keresettel támadott határozat meghozatalának előzményeit, hogy az alapszabály VII. fejezet 17. pontja értelmében előírtak szerint 2017. november 3. napjára kamarai választásokat írt ki a megyei küldöttek megválasztása céljából és a választási szabályzatnak megfelelően megtette a technikai előkészületeket, összeállította a választási tagjegyzéket, szavazási körzeteket alakított ki, jelölőszervezeteket vett nyilvántartásba, így a MOSZ-t is. Rámutatott, hogy a felperes olyan önkormányzati döntés megszületését erőszakolta ki a jelöltállításra jogosult MOSZ előterjesztésével, az előterjesztés elbírálásának a MOSZ általi kifogásolásával, amely állítólagos jogszabálysértés bírósági felülvizsgálatának kezdeményezésére az alperes tagjaként valójában nem jogosult. A felperes tagként valójában az alperes önkormányzati szabályzatai jogszabályszerűségének elbírálását kérte a bíróságtól, így a választási szabályzatnak és olyan határozatok jogszabályszerűségének ellenőrzését, amely határozat meghozatalára kizárólag egy más jogosult által kezdeményezett kifogás okán került sor, amelyre nézve a Kamarai tv. 43. § (1) bekezdése pontos hatásköri lehatárolást tartalmaz. Álláspontja szerint a Pp. 23. § (1) bekezdés f) pontja nem sorolja fel a törvényszék hatáskörébe tartozó perként a jelen pert, mert az nem a Pp. 23. § (1) bekezdés fa) pontja szerinti szerv által indított per, és nem az fb) pont szerinti, a Kamarai tv. 41. § (1) bekezdésében rögzített tagsági jogviszonyon alapuló per. Ezért a Pp. 130. § (1) bekezdés f), illetve b) pontja alkalmazásának lett volna helye. Hivatkozott az Alaptörvény 28. cikkére, a VII. módosításban a jogalkalmazás során végzett bírói értelmezés körében előírtakra. Ezekre is figyelemmel megítélése szerint a törvényszék a jogszabály céljával ellentétesen, a Kamarai tv. 33. § (1) bekezdésében foglaltakat a normakörnyezetből kiragadva, téves jelentéstani értelemmel felruházva vizsgálta a határozatot, és a Kamarai tv.-vel és a Ptk.-val összhangban nem álló következtetésre jutott. A törvényszék elmulasztotta figyelembe venni a jogi norma keletkezésének körülményeit, a Kamarai tv. indokolását és a Kamarai tv. által az alperesnek adott felhatalmazásokat, valamint az ily módon megszületett alapszabályt és választási szabályzatot sem értékelte. Hivatkozott alkotmánybírói határozatra. Hangsúlyozta, hogy szervezetrendszerét a Kamarai tv. 3. § (2) bekezdése határozza meg, önkormányzatiságának szerveit a Kamarai tv. V. fejezete, az országos és megyei küldöttválasztó közgyűlést a Kamarai tv. VI. fejezete szabályozza. Mindezek alapján jogi értelmezése szerint a jogalkotó a közgyűléshez mint általános fogalomhoz képest a megkülönböztető jelzővel ellátott, küldöttválasztó közgyűlés fogalmat használja, amely így eltérő jelentéstartalommal rendelkezik. Az országos, illetőleg megyei alakuló küldöttválasztó

közgyűlést rendeltetését tekintve nem tartotta megfelleltethetőnek a Ptk. közgyűlés fogalmának, mivel kizárólag egy olyan választási gyűlésként értelmezhető, amely formalizált ülés tartása nélkül biztosítja az alperes tagjainak az egyéni választás jogát. A küldöttválasztó közgyűlés egy olyan fórum, amely nem rendelkezik a legfőbb szervre vonatkozó hatáskörökkel, nem testületi szerv, a kamara önkormányzatiságának nem része, nem hoz határozatot, egyetlen, a jogalkotó által meghatározott napirendje a küldöttek megválasztása, amelyből kifolyólag a napirend nem módosítható. A szavazásra jogosult a jelölő szervezet által állított listára szavaz anélkül, hogy annak módosítására javaslattevési joggal rendelkezne. A működésből intézményi szinten hiányzik a folytonosság, a Ptk. legfőbb szervre vonatkozó rendelkezései nem értelmezhetők. Mindezek alapján a törvényszék érvelését jogellenesnek tartotta. Utalt az alapszabályára, a választási szabályzatra, amely megfelel a törvényi követelményeknek, törvényi felhatalmazás alapján. A Kamarai tv. 9. § (3) bekezdése vonatkozásában hivatkozott arra, hogy önmagában a tanácskozási jog mint részvételi forma, kiüresítésre került a jogalkotó által a Kamarai tv. 33. §-ában foglalt szabályozással. Egyebekben előadta, hogy a választások idején sem pártoló, sem tiszteletbeli tagja nem volt. A tagsági jogok sérelmét vitatta. Az alperes magas taglétszámára utalt. Sérelmezte azt is, hogy olyan jogszabályhelyre, nevezetesen a Kamarai tv. 9. § (3) bekezdésére alapítottnan adott helyt a felperes keresetének a bíróság, amelyre sem a felperes, sem az alperes nem hivatkozott, mely eljárás az új Pp. által bevezetett anyagi pervezetés intézményével teljes mértékben ellentétben álló, és az eljárási jogai gyakorlásától elzárta.

Az alperes a fellebbezését kiegészítve hivatkozott a Kamarai tv-t módosító 2018. évi CXXXVIII. tv-re, amelyben a jogalkotó a küldöttválasztó közgyűlés fogalmát meghatározta, és erre tekintettel kiegészítette a Kamarai tv. rendelkezéseit, amelyek a mód tv. indokolása alapján, az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel, alátámasztottnak minősítette a perben előadott jogértelmezését, a fellebbezése megalapozottságát.

A felperes fellebbezési ellenkérelme elsődlegesen az ítélet helybenhagyására irányult megalapozottsága okán, fenntartva az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi álláspontját. Hivatkozott a Kamarai tv. 9. § (3) bekezdésére, továbbá arra, hogy az alperes fellebbezésében nem fejtette ki a hatályon kívül helyezés iránti kérelme indokait. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi álláspontját, miszerint a küldöttválasztás küldöttválasztó közgyűlés összehívása nélkül törvénysértő. Fogalmilag kizártnak tartotta a Pp. 130. § (1) bekezdés b) pontjának sérelmezéseit, valamint az új Pp.-re történő hivatkozást értelmezhetetlennek tartotta. Másodlagosan a Kamarai tv. módosított rendelkezéseire az Alkotmánybíróság eljárásának a kezdeményezését kérte a Pp. 155/B. § (1) és (3) bekezdés alapján a tárgyalás felfüggesztésével. Harmadlagosan az ítélet helybenhagyását kérte az indokolása kiegészítésével, miszerint a megyei választói akaratnyilvánító fórum nem egy helyszínen történő megtartását kell megállapítani. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényi előírásra az indokolásban akként térjen ki, hogy a tények alapján a 2017. évi agrárkamrai választásokat nem lehet „ülés tartása nélkül lefolytatott megyei küldöttválasztó közgyűlésnek” tekinteni, erre figyelemmel a Kamarai tv. 59/B. § (3) bekezdés alkalmazásának a jelen perben helye nincs.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

A kereset benyújtásának időpontjára tekintettel a 2016. évi CXXXIII. törvény 630. § (1) bekezdése alapján a jelen peres eljárásra az 1952. évi III. törvény (Pp.) volt alkalmazandó. Ezáltal az anyagi pervezetés szabályainak megsértése nem volt megállapítható.

A Pp. 23. § (1) bekezdés fb) pontja megalapította a törvényszék hatáskörét a kereset elbírálására. A felperes keresetindítási joga a Kamarai tv. 44. § (1) bekezdésen alapult. Az alperes által sem vitatottan, a kereset tárgyát képező 34/2017.(X.10.) OE határozatot az alperes egyik szerve hozta. Az sem volt vitatott, hogy a felperes az alperes tagja. Mindebből következően az alperes tagja, azaz

a felperes, az alperes meghatározott testületi szerve által, a kamarai önkormányzati jogkörben hozott határozat felülvizsgálatát kérte a bíróságtól, mert az megítélése szerint a Kamarai tv-be, más jogszabályba, az alperes alapszabályába, illetve más önkormányzati szabályzatába ütközik. Ezért a Kamarai tv-nek a keresettel támadott határozat meghozatalakor hatályos 44. § (5) bekezdése értelmében a bíróság eljárására a Pp. szabályait kellett alkalmazni. Mindez azt jelentette, hogy a felperes törvényi felhatalmazás alapján terjeszthetett elő keresetet az alperessel szemben, az alperes egy adott szerve által hozott határozattal szemben, mely kereset elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróságot a Pp. jelöli ki, nevezetesen a Pp. 23. § (1) bekezdés fb) pontja.

A Kamarai tv-nek a kereset benyújtásakor is hatályos 44. §-ának rendelkezéseiből az következik, hogy a 44. § (1) bekezdésében meghatározott tagot a határozat bíróság előtti megtámadásának jogát szabályozó rendelkezéstől különül el a Kamarai tv. 44. § (6) bekezdése szerinti, tagdíjfizetési kötelezettséget megállapító határozat elleni bírósághoz fordulási jogosultság. A jelen esetben azonban nem tagdíj határozatról volt szó, hanem egyéb határozatról, amelyet az alperes a saját maga által alkotott szabályzat szerint, önkormányzati jogkörében hozott meg, így az a Kamarai tv. 44. § (1) bekezdés alapján a tagja által megtámadható volt.

A jelen per tehát nem az alperesi kamara törvényes működésének helyreállítására irányuló per, hanem a Kamarai tv. 44. § (1) bekezdésében meghatározott per. Ebből következően a felperes aktív perbeli legitimációja ezen a Kamarai tv. 44. § (1) bekezdésén alapult.

Mindebből az is következik, hogy a bíróságnak a keresettel támadott határozat törvényességét kellett vizsgálnia, nevezetesen a Kamarai tv. 44. § (1) bekezdése alapján azt, hogy a támadott határozat a Kamarai tv. rendelkezéseibe vagy más jogszabályba, esetleg az alperes alapszabályába vagy más önkormányzati szabályzatába ütközik-e.

A Kamarai tv. 3. § (1) bekezdése értelmében az Agrárkamara önálló jogi személyiséggel rendelkező, önkormányzati és közfeladatokat ellátó köztestület. A (2) bekezdés szerint az Agrárkamara önkormányzati és közfeladatait az e törvényben, az alapszabályában, valamint a kamara önkormányzati szabályzatában meghatározottak szerint látja el. A Kamarai tv. 18. §-a előírása szerint az Agrárkamara alapszabályában a Kamarai tv. rendelkezéseire figyelemmel kell meghatározni többek között a küldöttválasztás, a küldöttgyűlésbe történő delegálás részletes szabályait, a küldöttgyűlés kötelező összehívásának eseteit, rendszerességét, módját. A Kamarai tv. 33- 37. §-ai szabályozzák a választást, és a küldöttválasztó közgyűlésre vonatkozó rendelkezéseket tartalmazzák, azonban a 35. § (1) bekezdése szerint az országos, illetőleg a megyei alakuló küldöttgyűlés megtartására vonatkozó részletes szabályokat a törvényben, valamint az Agrárkamara alapszabályában foglaltakkal összhangban, az országos küldöttgyűlés által elfogadott eljárási szabályzat határozza meg.

A Kamarai tv. 43-44. §-aira is figyelemmel a fentiekből megállapítható, hogy az alperesi kamara, a Kamarai tv. által szabályozottakon túlmenően, széles körű belső autonómiával, önkormányzatisággal rendelkezik, amelyek alapján saját maga volt jogosult az alapszabályát és egyéb belső szabályzatait, így a választási szabályzatát is megalkotni.

A bírói gyakorlat egységes abban, hogy autonóm szervezetek esetében az önkormányzatiságra figyelemmel, a bíróság kizárólag jogszabályi felhatalmazás alapján és csak abban az esetben avatkozik be kivételesen a szervezet működésébe, ha a keresettel támadott határozat törvénybe, alapszabályba, illetőleg egyéb belső szabályzatba ütközik. Ezen belül különösen akkor, ha a keresettel támadott határozat meghozatala kifejezett törvényi, alapszabályi vagy belső szabályzati rendelkezésbe ütközik. A bíróság a fentiekből következően a keresettel támadott határozat törvényességét e keretek között vizsgálhatta.

Az alperes a keresettel támadott határozatát egy korábbi, az OKVB által 5/2017. (IX.21.) szám alatt hozott határozattal szembeni kifogás következtében hozta meg. A kifogás elbírálására az alperes saját maga által alkotott belső szabályzata, nevezetesen a választási szabályzat I.B.16. pontja jogosította és kötelezte az alperes országos elnökségét. Az alperes ezen szerve tehát az alperes belső szabályzata szerint eljárva, az ott írt eljárási kötelezettségét teljesítve hozta meg keresettel támadott határozatot. Az nem volt vitatott, hogy az alperes szerve a szabályzatban foglalt eljárási rendnek megfelelően hozta meg a keresettel támadott határozatot.

A keresettel támadott határozat érdemben egy, a küldöttválasztás mikénti lebonyolításáról történő állásfoglalás. A rendelkezésre álló adatok szerint ennek előzménye az volt, hogy az alperes 2017. november 3-ára kiírta a megyei küldöttválasztást, melynek lebonyolítási módját az önkormányzatisága körében megalkotott szabályzatban szabályozta. A MOSZ lényegében ez ellen érvelt, és kért állásfoglalást az alperes szervétől, így erről OKVB határozat született, majd ezen határozattal szembeni kifogást bírálta el a keresettel támadott határozattal az alperes országos elnöksége. Így lényegében a küldöttválasztás mikéntje a tárgya nem csak a keresettel támadott határozatnak, hanem e határozat meghozatalához vezető eseménysornak. A Kamarai tv. már fentebb idézett rendelkezéseire is figyelemmel a küldöttválasztás tekintetében a Kamarai tv. nagyfokú autonómiát biztosított az alperesnek azzal, hogy a törvényi keretek között az alperes volt jogosult ennek módját, eljárási szabályait meghatározni. Ebből következően az alperes belső autonómiájába tartozott az, hogy miként bonyolítja le a küldöttválasztó közgyűlést. E tekintetben az alperes adott szervei és tagjai közötti vita, polémia, annak elbírálása ugyancsak az alperes belső autonómiájába tartozó kérdés. Ugyancsak az alperes autonómiájába tartozó kérdés, hogy kíván-e az alperes szerve a MOSZ által felvetett kérdésben állást foglalni, vagy annak mellőzése mellett dönt, a jogszabályi szabályozást teljesnek ítélve. A bíróság az alperes autonómiájába - a már fentebb kifejtettek szerint - nem avatkozhat be. A jelen per tárgya nem a megyei küldöttválasztás eredményéről szóló határozat, azt a felperes nem támadta meg. A bíróság abban az esetben vizsgálhatta volna csak, hogy a küldöttválasztás megfelel-e a törvényi, illetve alapszabályi és egyéb belső szabályzati rendelkezéseinek, amennyiben a küldöttválasztás eredményét rögzítő, tartalmazó határozatot támadott volna a felperes keresettel. Ennek hiányában az, hogy a lebonyolítás módjáról vita volt az alperes és az egyes tagok között, és e körben az alperes, illetve belső szabályzata szerint eljárásra jogosult szerve állásfoglalásokat adott ki határozati formában, akár oly módon is, hogy egy küldöttválasztásra vonatkozó határozattal szembeni kifogást elutasít, olyan belső autonómiába tartozó kérdés és olyan határozat, amelynek tartalmi vizsgálatára nem volt a bíróságnak lehetősége. A határozat indokolásában történő állásfoglalást a küldöttválasztásról, amelyet az alperesnek kellett szabályozni a törvényi keretek között belső szabályzatában és e körben milyen álláspontot foglalt el az olyan, az alperes önkormányzatiságába tartozó kérdés, amelyben a bíróság állást nem foglalhatott, nem bírálhatott felül a jelen eljárásban. A bíróság kizárólag csak abban a körben vizsgálhatta a határozatot, hogy meghozatalának módja az alperes belső szabályzatának megfelelt-e. Kizárólag a küldöttválasztó közgyűlés eredményét magába foglaló határozat megtámadása esetén lett volna arra törvényi lehetősége a bíróságnak a Kamarai tv. 44. § (1) bekezdése alapján, hogy a törvényi, jogszabályi, alapszabályi, illetőleg egyéb belső szabályzati rendelkezésbe ütközés fennállásánál vizsgálja, a választás megfelelt-e az ezekben foglalt rendelkezéseknek. Egy határozati formában megjelenő, jogértelmezési, illetőleg olyan kérdésben elfoglalt alperesi álláspont, miszerint szükséges-e további belső szabályozás, olyan belső autonómiába tartozó kérdés, amelynek felülvizsgálatára a bíróság - a jelen eljárásban - nem volt jogosult, bírósági beavatkozásnak nem volt helye. Az alperesi szervezet és tagja közötti szabályozási kérdésben kialakult vita és ebben hozott alperesi állásfoglalás - melyről a keresettel támadott határozat indokolása szól - olyan, az alperes önkormányzatiságába, belső autonómiájába tartozó kérdés, amelyben bírósági beavatkozásnak nem lehetett helye. Egy adott határozat bírósági felülvizsgálata nem eredményezheti az alperes

működésének felülvizsgálatát, a bíróságot sem a Kamarai tv, sem egyéb jogszabály nem jogosítja fel erre az autonóm szervezetek esetében. A Kamarai tv. korábban felhívott rendelkezései alapján az alperes működése törvényességének vizsgálata a Kamarai tv-ben meghatározottak szerinti eljárásban lehetséges az ott írt korlátok között. A jelen eljárásban ezért a bíróság mindezek törvényességét nem vizsgálhatta.

Mindezek alapján az időközben, a fellebbezési eljárásban mindkét fél által hivatkozott jogszabály módosításnak a jogvita elbírálásában ügydöntő jelentősége nem volt, a jogalkotói szándék értelmezésének sem volt relevanciája, ebből következően az alkotmánybírói normakontroll kezdeményezésének sem volt indoka, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp. 155/B. § (1) bekezdése alapján mellőzte.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

A felperes keresete nem vezetett eredményre az alperes fellebbezése eredményes volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján mind az elsőfokú eljárásban, mind a másodfokú eljárásban az alperes oldalán felmerült költségek megfizetésére a felperes köteles. Az alperest ügyvéd képviselte, mely képvisellel a 32/2003.(VIII.28.) Korm. rendelet 3. §. (3), (5), (6) bekezdés, 4/A. § (1) bekezdés szerinti ügyvédi munkadíj merült fel, amelyet a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan határozott meg az ítéltábla.

Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetékről az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdés szerint alkalmazandó, 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. § szerint rendelkezett.

Budapest, 2019. február 5.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó sk.
sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes
bíró

A kiadmány hitelül: